DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 19den MEI, 1821. N. 20.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten;

Dat wÿ, ter facilitering der werkzaamheden, betrekkelÿk tot de reparatien van de publieke wegen op dit Eiland, hebben goedgevonden en verstaan, den Heer J. W. G. Jutting, als commissaris over die werkzaamheden te benoemen, met bepaling echter dat deszelfs directie zich niet verder zal uitstrekken dan van de plantagie Planters Rust, bekend onder den naam van Roode Weg, tot aan de plantagie Coraal; wordende dus allen ende een iegenlyk gelast den voornoemden Heer J. W. G. Jutting in die kwaliteit te erkennen en naar behooren te respecteren.

Gedaan op Curaçao den 4den Mei 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, dato utsupra.
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 18den Mei 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 16den Mei 1821.

DE Commissie door Zyne Excellentie den Gouverneur benoemd, om te beoordeelen over de vrystelling van persoonlyken schutterlyken dienst, ingevolge Artikel 6 van het reglement voor de Schuttery op dit eiland, roept by deze alle ende eenen iegelyken op die vermenen in eenige der termen van het voorzeide artikel te vallen, ten einde hunne redenen tot vrystelling, op den 22, 23, en 24sten dezer maand, aan de voormelde Commissie, dewelke op de voorzeide dagen, van 's morgens elf ure tot snamiddags te twee ure, hare zittingen ter Fiscalaat zullen houden, te komen opgeven.

De Commissie voormeld,

I. J. ELSEVIER,
Raad Fiscaal,
C. STRIDDELS,
Majoor.
W. PRINCE,
Sec. van den Raad van Policie.

Den 18den Mei 1821.

DE ondergeteekende als gesurrogeerde Executeur over den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer Moses C. Henriques, Jr. zal den 4den der aanstaande maand by publieke opveiling doen verkoopen, de volgende effecten als:

Een Huis en Erve, staande en gelegen in de Willemsted, in de Heere Straat, No 36.

Een Huis en Erve, staande en gelegen alhier in de Willemsted, in de Prince Straat of Achter de Muur, No. 262.

Als mede een Huis, staande en gelegenbuiten de Steene Pads Poort, No. 112.

De verkoop konditien zyn te bevragen by den ondergeteekenden, en de voornoemde Huizen zyn te bezien acht dagen voor den verkoop dag.

J. L. PENHA.

Para vender en la Imprenta.

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

LAATSTE TYDINGEN UIT ZUID AMERIKA.

New York, den 2den April.—Com. Hardy stond omtrent het einde van January van Monte Video, naar de Stille Zuidzee, in de Superb, te vertrekken, vergezeld door het fregat Creole. Een Fransch eskader was eenigen tyd geleden Kaap Horn omgezeild, en com. Hardy volgde hen, om te zien wat zy deden. De toestand van Buenos Ayres was zeer onrustig; er bestond geene eengezindheid of eendragt tusschen de provintien; integendeel heerschte er vele jaloursheid. Er zouden een congres omtrent het einde van January te Cordova gehouden worden, ten einde om een algemeen gouvernement daartestellen, maar de meeste der gedeputeerden hadden geweigerd te gaan, daar zy in gevaar zouden zyn, uithoofde van de grilligheid der gemeenen volks. De gouverneur van Buenos Ayres was afwezig in de binnenlanden, en zette den oorlog tegen de Indianen voort, die eenigen tyd geleden zeer onrustig waren. Zy hebben eenige dorpen geplunderd, en vrouwen weggeroofd. Artigas was te Paraguay; hy zocht zyn toevlugt tot den gouverneur, wyl hy door de Portugeezen en generaal Ramirez geslagen was. Hy was zeer beleefd gehandeld geworden door Francis, (de gouverneur van Paraguay) en men denkt, dat hy by voortduring in achting zoude blyven.

Buenos Ayres was evenwel in diepe rust teruggekeerd, sedert de bloedige revolutie in October, maar de zaken zyn ver af van in order te zyn. Er zyn verdere veranderingen op til.—Verscheidene personen waren onlangs gearresteerd, en men kan geen vertrouwen stellen in de order der zaken.

Men zeide, dat Ramirez op optogt was met een groot leger naar Buenos Ayres, met oogmerk om het gouvernement, enz. in goede orde te brengen, om met de andere provintien overeen te komen.

Den 3den April.—De dagbladen van Port au Prince zyn opgevuld met berigten, wegens de viering van het feest der onafhankelykheid van Hayti, den Isten January op verscheidene plaatsen in dat eiland. Alle de generaals in dadelyken dienst, geven, naar het schynt, militairs berigten, wegens hunne ondergeschiktheid aan de orders des gouvernements. Des avonds werd er telkens geschoten, en gedurende den dag waren de troepen op verschillende parade plaatsen vergaderd. Er werd door de generaals of anderen daartoe benoemd personen aanspraken gedaan. De gewoone eed "*Frankryk voor eeuwig te verzaken—liever te sterven dan onder deszelfs regering te staan—en de laatste druppel bloeds voor de onafhankelykheid van Hayti veil te geven,*" werd afgenomen; en de plegtigheid eindigde door eene godsdienstige dankzegging.

De weduwe van Christoffer en hare beide dochters, werden op 27sten Dec. te Port-au Prince ontvangen, en op bevel van den president met teeken van eerbied behandeld.

Den 13den April.—Het volgende is een brief van een bekwaam Engelschman aan zyn' vriend in deze stad. Het behelst een omstandiger berigt van den aanslag op de boot van de Macedonian, en van de verrigtingen van lord Cochrane, dan wy hier nog ontvangen hebben; benevens eenige aanmerkingen op de Spaansche zaken. Het is van zeer veel belang.

Caltao, 10den Nov. 1820.—Het gene wy zoo lang vooruit gezien hebben, is eindelyk gebeurd. Wy hadden een zwaar gevegt met de Spaanjaarden, en alle de Engelschen moesten naar boord vlugten. Gy zult zekerlyk eene menigte berigten van deze daadzaken hebben, en bygevolg vele vergroot, ik zal trachten U, de hoofd byzonderheden van de omstandigheden te geven, op welkers naauwkeurigheid gy staat kunt maken. Eenigen tyd geleden is het Patriotsche eskader voor Callao geweest, doch buiten het bereik van het geschut der wallen, terwyl San Martin, zyne troepen eenige mylen van de stad geland heeft. Gy kunt wel begrypen dat onze situatie zeer onaangenaam was, en met aanmerkelyk gevaar vergezeld ging. Alle bezigheden hielden op, en elk een scheen voor zyn nabuur bevreesd te zyn; maar Cochrane heeft eene manoever ter uitvoer gebragt, die de Spanjaarden verward, en de wraak op onze hoofden geladen heeft, en dit verwondert my niet, daar ik zie, dat al het kwaad hen door onze natie is gebragt. Op Zondag nacht, den 3den Nov. kwam Cochrane binnen de haven met 4 of 5 booten, en nam uit dezelve een schoon Spaansch fregat, schoon hetzelve zoo gestationeerd was, dat ik het voor geheel onmogelyk hield, dat iemand hetzelve kan aanvallen, maar Cochrane dacht anders, en heeft de kloekmoedigste daad uitgevoerd, van welke ik ooit gehoord heb. De Esmeralda lag gemeerd in eene lyn van andere oorlogschepen, aan een zware kabel, en was beschermd door alle de batteryen van Callao, die allen zeer zwaar zyn, al de schepen der onzydige natien waren gelast achter hetzelve te leggen. Dit scheen de omstandigheid die zyne lordschap bewogen heeft den uitslag te beproeven, want zyne booten waren naby onze schepen, en reeds langs de zyde, voor dat de Spanjaarden zyne intentie bemerkt hadden. Hy was zelfs de eerste die op het dek van het fregat trad, en in een oogenblik was alles in verwarring en oproer. De Spanjaarden vochten als duivels; elk verdek werd verdedigd, en Cochrane en zyne officieren waren verscheidene malen omringd, sneedden en hakten in alle rigtingen. Dit alles werd door ons op het dek van ons schip afgezien; waarlyk, wy konden de Engelsche matrozen horen zweren en verdoemen, van de Spanjaarden schreeuwden eenige Leve het Vaderland, en de andere Leve de Koning. Maar de situatie der onzydigen, werd weldra zoo onaangenaam als die van het fregat, want op het oogenblik dat hetzelve genomen werd, begonnen alle de schepen en batteryen op hetzelve en op ons zonder onderscheid te vuren. De beide fregatten de Macedonian en de Hyperion lagen hier, en werden beide zeer geteisterd, alle de kabels werden afgesneden, de schepen raakten naar buiten zoo schielyk als mogelyk was, en Cochrane bragt zyn prys naar buiten, regt door het midden onzer schepen. Hy manœvreerde dus om voor zyne vyanden gedekt te zyn, en kwam behouden buiten de haven met zyn fregat. Maar hier begint het treurige gedeelte van het verhaal. De boot van de Macedonian ging als gewoonlyk naar de wal, naar de markt; naauwelyks had zy de werf bereikt, wanneer de snoode Spanjaarden, woedend op haar vuurden, en alle die in dezelve waren kwetsen en doodden. Die ysselyke daad was maar het begin van eene algemeene slagting van alle de weerloze Engelschen en Amerikanen, die aan land waren.

Onze toestand in Lima was dus aller gevaarlyk; elke Spanjaard bedreigde ons met wraak, en onze vlugt aan boord der schepen werd afgesneden; want om ons in Callao te vertoonen was een gewissen dood. Kapitein Downs, van de Macedonian, was ongelukkiglyk te Lima, en hy in het byzonder was bestemd om opgeofferd te worden, gevende voor reden, dat zyn schip Cochrane bygestaan had, om de Esmeralde af te snyden, maar dit was geheel ongegrond, en alleen om hunne kwade behandeling en lafhartigheid te bedekken. Ik en meest alle de andere vreemdelingen verschenen ten huize van den kapitein, verzamelden alle de wapens, die wy byeen konden brengen, en bleven daar den geheelen dag; de onderkoning beloofde ons eene wacht, om ons des anderen daags naar boord te geleiden, en op den 7den, volgens zyne belofte, vergaderden wy allen, Engelschen en Amerikanen van hoofd tot de voeten gewapend, en begonnen onzen march naar den zeekant, niet naar Callao, maar wy namen eenen omkeer naar een klein Indiaansch visschers dorp, waar zy ons gezegd hadden, dat onze booten klaar zullen staan, om ons in te schepen. Wy waren vol angst gedurig onze reis, want de onderkoning had ons geene soldaten, volgens belofte gezonden, voor reden gevende, dat, door de verbittering van het gemeen, het gezigt van een corps troepen, om ons te geleiden, in dezen oproerigen tyd met merkelyk gevaar vergezeld zoude gaan; maar hy zond ons een officier van rang, wiens tegenwoordigheid alleen onze bescherming moest zyn.

Na menige vrees en angst kwamen wy op den 8sten aan boord. Gisteren morgen beledigden zy de Amerikaansche vlag ten andermaal. Eene schoener, genaamd de Rampart, van Baltimore, had verlof om in te gaan en te laden; maar naauwlyks was zy onder hun bereik of alle de schepen en batteryen begonnen op haar te vuren. De kapitein ziende, dat zy besloten hadden zyn vaartuig te doen zinken, nam zyn scheepsvolk in de boot, en ging aan boord van de Macedonien. De kogels vlogen om hun heen; en kort nadat zy de schoener verlaten had, zonk dezelve te gelyk met de boot, en daar dezelve ligt was, zonk zy niet diep. Dit gebeurde op helderen dag, en in oogenschouw van ons allen, zoo denk ik, dat wy haast van oorlog met broeder Jonathan zullen hooren. Wy allen hier beschouwen de koninglyke zaken als wanhoopig. San Martin is in den omtrek van Lima met eene schoone armee, en het volk alhier syn altemaar Patriotten!

May 18, 1821.

FOR NEW YORK,

THE BRIGANTINE

LADIES' DELIGHT,

E. P. Scribner, Master.

For Freight or Passage, apply at the Store of
SAMUEL LYON.

The public are cautioned not to credit the crew of the above brigantine, as no debts of their contracting will be paid by the master or consignee.

May, 18, 1821.

FOR NORFOLK.

THE SLOOP

ANNA ANN,

Watkins, Master.

For Freight or Passage, apply at the store of
SAMUEL LYON.

The public are cautioned not to credit the crew of the above sloop, as no debts of their contracting will be paid by the master or consignee.

PUBLICATIE.

PRESIDENT en Raden van Civiele en Crimineele Justitie over Curaçao en onderhoorige eilanden.

Doen te weten :

Alzoo ter onzer kennis gekomen is, dat vele belanghebbenden in het begrip verkeren, als of de termynen op de appellen by art. 7 der Publicatie van het gewezen staatsbewind van den 12den Mei 1803 bepaald, als nog dezelfden zouden zyn gebleven.

En alzoo dit begrip erroneus wordende bevonden zoodanige persoonen, welke van eenige vonnissen van dezen Raad, mogten willen appelleren van het effect van het hier by de wet toegekende regt van appel, zoude kunnen priveren.

Hebben wy goed gevonden en verstaan aan alle belanghebbenden kennis te geven, gelyk geschiedt by deze :

Dat het de vaste opinie van dezen Raad is, dat alle appellen van denzelven aan het Hoog Geregtshof in 'sHage, binnen den tyd van *negen maanden*, na het kennelyk geslagen vonnis, moeten worden vervolgd by dagvaarding, het zy aan de geappelleerde party of aan den Heer Procureur Generaal geëxploicteerd.

En dat wy de noodige maatregelen hebben genomen, om Zyner Majesteits decisie te provoceren, binnen welken tyd, boven de gezegde negen maanden, van de aan den Heer Procureur Generaal geëxploicteerde dagvaarding alhier zal moeten blyken, alvorens de fatalia kunnen gehouden worden, te zyn verloopen.

Aldus gedaan in onze gewone Raadsvergadering, den derden Mei van het jaar onzes Heeren achttien honderd één en twintig, en van 'sKonings regering het negende.

President en Raden voornoemd.

(w. g.) D. SERRURIER, vt.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) H. R. HAYUNGA, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad op Curaçao den 17den der gemelde maand.

(w. g.) H. R. HAYUNGA, Sec.

Den 18den Mei 1821.

GOUVERNEMENTS WISSELS.

DE Raad Contrafolleur der Financien, zal op autorisatie van Zyne Excellentie *P. R.* Cantz'laar, Gouverneur dezes en onderhoorige eilanden, enz. enz. enz. by inschryving aan de meestbiedende verkoopen : Wisselbrieven in Hollandsch Courant, ten bedrage van 3800 Pezos van Achtten, voor Militaire tractementen en soldyen over de maand Mei, te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 'sGravenhage, alle op twee maanden na zigt.

De betaling voor de te verkoopene Wissels zal moeten geschieden de eene helft in zilver of-klein geld, en de andere in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschryving zal plaats kunnen hebben van heden af, tot uiterlyk op den 1sten der volgende maand Juny voor 12 ure, terwyl het antwoord op dezelve den 2den daaraanvolgende zal gegeven worden.

De Raad Contr. der Fin. voornoemd.

NUBOER.

Den 18den Mei 1821.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP aanstaande Donderdag den 24sten dezer ten 10 uren, zal in het boven Pakhuis van de Heeren Bing & Jutting, voor rekening van wien het mogte aangaan, door den ondergeteekende worden verkocht, eene party Zyden, Satyne, gebloemde en andere Garnitures voor Dames kleeden, Kante Voils, Gaas, Zyden en Batiste Kleeden, Shawls, Doeken, Satyne en Zyden Linten, gecouleurd Fluweel, Satyn en Zyde, Waayers, Hairpoeder, Pomade, Reukwater, Aromaticke Azyn, Zeep, Hair Schuyers, Pleete en Porceleine Inktkokers, en een aantal dergelyke Artikelen ; mede eene party Damask voor Tafellakens en Handdoeken, eenige stukken gemeen blaauw Laken, gemeene Osnabrugs, een Baal O. I. Kessersoys, eenige Balen beschadigde blaauwe Salemporis, nagemaakte Madrasse Doeken, Diemet, Marseilles, &c. &c — De condities zullen ter plaatse der verkooping worden bekend gemaakt.

A. D. MEZA.

May 18, 1821.

PUBLIC VENDUE.

ON Thursday next the 24th inst. at 10 o'clock, will be sold by the undersigned, at the upper stores of Messrs. Bing & Jutting, for account of whom it may concern, a parcel of fancy Silk, Satin, Tamboured and other Trimmings for Ladies' Dresses, Lace Veils, Gauze, Silk and Cambric Robes, Shawls, Handkerchiefs, Satin and Silk Ribbands, coloured Velvets, Satins and Silks, Fans, Hairpowder, Perfumery, Aromatic Vinegar, Pomatum, Soap, Hairbrushes, plated and China Inkstands, and a variety of other articles in the same line; further a parcel of Damask for Table Cloths and Towelling, a few pieces of common Blue Cloth, common Osnabrugs, a bale of India Kissersoys, a few bales damaged Blue Salempores, mock Madrass Handkerchiefs, India Jeans, Quiltings, &c. &c.. Terms to be made known at the time and place of sale.

A. D. MEZA.

Den 18den Mei 1821.

ALS daar toe geauthoriseerd zynde, zal de ondergeteekende, Magazyn Meester, voor rekening van 'sLands Magazyn, op publieke Vendu doen verkoopen, op aanstaanden Dingsdag den 22sten dezer, des morgens om 10 uren, binnen het Fort Amsterdam :

Eenige vaten afgekeurde Hollandsch Tarwen Meel—Eenige Bylen—Eenige Yzeren Winkelhaken—Een Yzeren Scheeps Kombuis—Eenige ledige Vaten en Jenever kelders, met Flessen. Als mede eenige Scheepsbehoeftens, zynde Masten, Giek, Boegspriet, Touw-werk, Blokken, enz. van de gestrande 'sLand golet Dolfyn.

De Magazyn Meester voornoemd,

G. C. MULLER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

12.	brik	Louisa, Halck,	Hayti
	golet	Attractive, Maller,	Coro
	——	Josefa, Gibert,	ditto
	——	Drie Zusters, Peron,	Sp. kust
14.	——	Gen. van Starckenborgh, Levy,	ditto
	——	Dorothea, Debrot,	Bonaire
15.	——	Rita, Chirino,	Sp. kust
	bark	Anna Ann, Watkins,	Puerto Cabello
16.	——	Helena, Eltino,	Coro
	golet	Chinguiguita, Herreras,	Sp. kust
	brik	Ladies' Delight, Scribner,	New York
17.	golet	N. S. del Carmen, Malabé,	P. Cabello
	——	Theodora, Simon,	La Guayra
	brik	James Lowrence, Nezmos,	ditto
18.	golet	Juanita, Heytman,	Sp. kust
	——	Atrevido, Sanchez,	ditto
	——	Goed Intentie, Swynsbergh,	Aruba

UITGEKLAARD—MEI.

11.	golet	Generaal van Starckenborgh, De Pool,	St. Thomas
	bark	Helena, Eltino,	Sp. kust
12.	——	Experiment, Colomba,	St. Thomas
14.	golet	Le Musca, Pogatierra,	ditto
	bark	Fanny, De Hachet,	ditto
16.	golet	Drie Zusters, Peron,	Sp. kust
18.	——	Atrevido, Sanchez,	ditto
	——	Juanita, Heytman,	ditto
	——	Abeja, Mendez,	Puerto Cabello
	——	Klein Alexander, Arends,	Aruba

BELANGRYKE TYDING VAN DE SPAANSCHE KUST.

Op Woensdag voormiddag kwam alhier binnen een schoener, tot deze haven behoorende, en een brik onder Amerikaansche vlag, beide opgehoopt met passagiers ; van vele dezer hebben wy de de volgende belangryke tyding vernomen, welke wy onze lezers voorleggen.

Het gouvernement vernomen hebbende, dat eene divisie patriotsche troepen, onder Bermudez, in aanmarsch was op Caracas, in eene rigting waar men niet sterk genoeg was, hen te weerstaan, vaardigde in haast kolonel Esturriz af, met eenige weinige compagnien van het regiment van Castillo, met oogmerk om derzelver voortgang te stuiten. Esturriz ontmoette de patriotten naby eene plaats genaamd Rio Chico, en viel hen aan, doch na een kort gevecht, eindigde de zaak ten nadeele van de koninglyke magt. De troepen welke dit gevecht ontkomen waren, keerden naar Caracas terug, hebbende zich vereenigd met eenige manschappen van hetzelfde regiment, het regiment militie van Valentia, onder luitenant kolonel Arbuthnot, leverden zy op nieuws den vyand slaags, naby Guarena, waar zy op nieuw terug geslagen werden, en de luitenant kolonel Arbuthnot sneuvelde, terwyl hy zyne troepen aanvuurde.

Na het verliezen dezer beide gevechten, verzamelde de kapitein generaal, Correa, zoodanig eene magt, als hy byeen konde krygen, en sloeg den weg naar Petare in, in hope om aldaar versterking te zullen vinden ; hierin zich te leur gesteld ziende en bevindende, dat zyne magt zoodanig verdund was, dat hy een vyand, welke hem in talrykheid zoo verre overtrof, niet konde weerstand bieden, keerde hy op den morgen van den 14den weer naar Caracas terug, en eene junta byeen geroepen hebbende werd daarop de ontruiming van de hoofdstad besloten ; ten gevolge van dewelke vele inwoners verschrikt zynde, wegens het nakende gevaar, de stad in haast verlieten, en den weg naar La Guayra inslaande, andere in de rigting van San Pedro, en andere naar de binnenlandsche plaatsen.

Laatstleden *Maandag* tusschen 2 à 3 uren des namiddags was Caracas nog niet in bezit der Independenten, doch een uur of twee daarna hoorde een heer, welke van daar op weg was naar La Guayra, het gebeulder van het geschut en het luiden der klokken, hetwelke den aftogt van het Independentsche leger te kennen gaf. Denzelfden nacht werd er te La Guayra een krygsraad gehouden, waarin insgelyks de ontruiming dier plaats besloten werd, tengevolge van de welke het geschut vernageld, en de ammunitie in zee geworpen werd. Al het kruid dat in het magazyn was, werd vooraf aan boord van twee Spaansche vaartuigen gescheept, om naar Puerto Cabello vervoerd te worden.—Schoon men eenige dagen eerder te La Guayra berigt ontvangen had, van het ongeval dat de magt van Esturriz overgekomen is, werd echter de zaak zoo veel als het mogelyk was geheim gehouden, ten minste om de wanorde en ontsteltenis te stillen, welke deze tyding in het begin veroorzaakt had, wanneer daarom, omtrent voormiddag op laatstleden Zondag, het alarm schot gedaan werd, en vervolgens door den kommandant eene proclamatie afgelezen werd, oproepende alle de ingezetenen zonder onderscheid, tot wapens ter verdediging van het land, was er schrik en ontroering op iedere gezigt te lezen.

De dag ging stil voorby, maar omtrent middernacht, kwamen er aldaar muilezels geladen met bagagien en goederen, en een aantal personen van beide sexe kwamen van Caracas aan ; alles was terstond in ontroering en schrik, elk een trachte zoo vele goederen ter verzekering aan boord der vaartuigen te brengen, als maar konden gebragt worden, Van dat oogenblik af tot op *Maandag* avond zeer laat, was de werf geheel opgehoopt met alle soorten van goederen, en er was geene mogelykheid ter verkryging der middelen om dezelve aan boord der vaartuigen in te schepen, schoon men byna ongehoorde pryzen voor de kanoos betaalden, en men zegt, dat zy verpligt waren vele goederen beloopende op een aanzienlyk som, achter te laten. En men heeft ons verzekerd, dat er tot middernacht van *Maandag* goederen ingescheept werden.

Op Dingsdag morgen was La Guayra geheel verlaten, wanneer de weinige troepen, die nog niet ingescheept waren, afgezonden werden, en tusschen de klok van 9 en 10 zag men de Independentsche vlag, op de voornaamste fortressen waperden ; men wachte nog den wind af om te zeilen, toen deze verandering plaats had. Hier was alles weer in de grootste angst, maar met vele moeite echter, vertrok de geheele vloot, bestaande in allas 45 zeilen, door het uitzetten van boten, om dezelve voorttezetten, en met bystand van een weinig wind, om veilig uit de baai te geraken, met uitzondering van de twee vaartuigen, hier vorengemeld, naar Puerto Cabello, onder convooi van het Spaansche fregat Ligera, welke voor eenigen tyd hier omtrent gekruist heeft.

Sedert het vertrek der vloot van La Guayra, heeft men geene tyding ontvangen, van eenig gevecht, tusschen de hoofd divisie der twistende partyen. Door den aankomst op gisteren van Puerto Cabello, hebben wy vernomen, dat de generaals La Torre en *Morales* te Pao, eene stad gelegen tusschen Calabozo en het hoofd kwartier van de Republikeinen, zich vereenigd hebben, waaruit gegist kan worden, dat er een decisive slag op dien tyd konde plaats hebben.

Eene Spaansche gewapende schoener, kwam op Woensdag van Havana te Puerto Cabello aan.

Wy vernemen van *Maracaybo*, dat eene brik van Brions Eskader, die troepen van St. *Martha* naar die plaats overbragt, in de Golf op strand geraakt is, en zoo beschadigd, dat dezelve tot den dienst ongeschikt werd.

Z. M.'s brik de Zwaluw, kapitein De Jonge, van Puerto Cabello, was gisteren voor deze haven.

Door den aankomst van de Ladies' Delight, kapitein Scribner, met 14 dagen reis van New York, ontvingen wy van onze verpligtende correspondenten, geregelde dagbladen van de Nationale Advokaat tot den 30sten April.

De Ladies' Delight sprak op Dingsdag avond, ten oosten van Bonaire, de Deensche bark Experiment, van deze haven naar St. Thomas—alles was wel.

De schoener Abigaël, Wagenaar, vertrok op den 15den April van New York naar deze haven, en ongelukkig toen zy digt onder de battery was, konden zy niet zoo schielyk wenden, en raakte op strand op de steene bank, waar zy eenigen tyd bleef, en weer vlot geraakte in eenen zeer slechten staat, en het water was reeds over de leggers. De lading, bestaande in scheepsbehoeftens en meel, moest er uitgehaald worden.

De brik Eliza, Waring, kwam den 30sten April te New York, in 17 dagen reis van deze haven, aan.

De nieuwspapieren van New York behelzen de tyding over de Havana, van de revolutie die te Mexico plaats gegrepen had. De onder koning was van zyn post ontzet geworden door het gemeen, en een nieuwe Junta daargesteld, en er waren afgezanten door de Junta benoemd, om naar Spanje te vertrekken. Verders behelzen deze berigten, dat omtrent het einde van February, een convooi die van de stad van Mexico naar Acupulco met twee millioenen dollars is vertrokken, door generaal Yturbide is genomen geworden, die 6000 mannen onder zyn bevel had. Twee Spaansche fregatten waren te Acupulco, om den aankomst van hun geld af te wachten.

REPUBLIEK VAN *COLUMBIA*.

Rafaël Urdaneta, kommandant en chef van de lyfwacht van den Bevryder, President van de Republiek.

Aan de troepen onder zyn bevel.

Soldaten !—De dag voor de hervatting uwer roemruchtigen loopbaan breekt aan. Een wapenstilstand, gesloten met de vleiende hoop

om eene verzoening te verzekeren, bedwong uwe onverzaagdheid, en beteugelde uwe dapperheid in den laatsten veldtogt. En welk voordeel hebt gy uit dit alles behaald, allcenlyk om aan de wereld te bewyzen, dat gy vredelievend zyt, en uwe wapens nedergelegd hebt? Onze vyanden afwykende van den grondslag der wapenstilstand, stellen ons weder eenen anderen wapenstilstand en de constitutie voor, wanneer het gouvernement en de algemeene stem voor de onafhankelykheid uitroept. Dit alleen, soldaten! kan ons behouden, en het is voor dit alleen dat wy vechten moeten. Eene zaak minder regtvaardig dan de onze, konde het gevoel van de menschheid aandoen, by het openen van den aanstaanden veldtogt, maar wanneer de vyand door middel van uitstel de hoop heeft, om ons te verpletteren, heeft de menschheid ons den weg tot wapens aangewezen, om ons voor alle vernieling te bewaren.

Soldaten!—Het oogenblik is daar, zyt geredd groote daden te volvoeren, en Columbie met een gelukkig tydstip te zegenen. Verzekert uwe *onafhankelykheid* door middelen der wapens, daar gy dezelve op gene andere wyze kunt verkrygen; en laat de wereld getuigen zyn van uwe verrigtingen, gelyk zy het is van uwe opofferingen, en van de verkwisting van uw bloed.

Soldaten!—Om U te herinneren dat gy krygstucht by dapperheid moet voegen, dit zoude onnodig zyn; slechts den eertitel als lyfwacht van den verlosser, dit alleen moet het pad van overwinning of de dood voor U openen.

Hoofd-kwartier, Maracaybo, den 28sten April 1821.—11de. RAFAEL URDANETA.

REPUBLIEK VAN COLUMBIA.

Rafaël Urdaneta, van de orde des Bevryders, Generaal van het leger der Republiek, en kommandant en chef van de lyfwacht van den President, Verlosser.

De devisie welke onder myn bevel deze hoofdstad in bezit genomen heeft, na de magt die dezelve verdedigde verstrooid te hebben, wenschende de orde hersteld te zien, zoo beveelt zy het volgende:

1.—De troepen onder myn bevel moeten niet als vyanden aangemerkt worden, maar als beschermers van de provincie van Coro.

2.—Alle personen van deze provintie die de vyanden op hunne vlugt niet gevolgd hebben, zullen eene volmaakte veiligheid van personen en eigendommen genieten, als mede die genen die hen gevolgd hebben; hen verlatende en zich onder onzen standaard begevende, zullen van hetzelfde regt genieten.

3.—Zullen van deze voortegten niet genieten, de gene die tegen het gouvernement zamengezworen hebben, door partyen tegen elkanderen aan te zetten, of door welk ander middel het ook zyn moge.

4.—Alle de genen die in bezit zyn van wapens, krygsbehoeftens, of andere oorlogs artikelen, moeten dezelve terstond na de afkondiging dezes afleveren, zullen de genen die hierin in gebreken blyven, onderworpen zyn aan de straffen welke hierop, indien dezelve ontdekt worden, opgelegd zullen worden.

5.—Alle de emigranten, die naar hun haard zouden willen terugkeeren, en die, door hun gedrag, hunne gehegtheid aan de zaak van Columbia willen bewyzen, en het Spaansche gouvernement terstond afzweren, zullen het regt hebben, hunne eigendommen te reclameren, zoo zy zich binnen den tyd van tien dagen hier bevinden; na welken tyd dezelve allen zullen verbeurd verklaard worden; maar evenwel altoos personele veiligheid genieten.

6.—De gene die eenige bezigheden betrekkelyk deze provintie te verrigten hebben, kunnen zich vervoegen by den kolonel Don Juan Escalona, die tot gouverneur en kommandant generaal van deze provincie benoemd is.

7.—Onder strenge straffen wordt verboden, alle communicatie met de landen, in bezit der vyanden, zonder voorkennis van het gouvernement.

Gepubliceerd en bevestigd tot derzelver nakoming

Hoofd-kwartier der lyfwacht in Coro, den 11den Mei 1821.

RAFAEL URDANETA.

Op Donderdag morgen, tusschen een en twee uur, overleed aan de mazelen, Henry Antonine, zoontje van den Heer A. B. Roche.

IMPORTANT INTELLIGENCE FORM THE MAIN.

On Wednesday forenoon a schooner belonging to this port, and a brig under American colours, arrived from La Guayra, each crowded with passengers; from several of whom we have gleaned the following intelligence relative to the situation of affairs in that quarter, which we now present to our Readers.

The government of Caracas having received information that a division of patriot troops, under the command of general Bermudez, were rapidly advancing towards the capital, in a direction where there was not force enough to oppose them, hastily despatched colonel Esturriz with a reinforcement of a few companies of the regiment of Castillo, for the purpose of checking their progress. Esturriz met and attacked the patriots at or near a place called Rio Chico, and after a short contest the affair terminated in the discomfiture of the royalist commander. The troops which escaped from this action returned towards Caracas, and having united themselves to a few additional men of the same regiment, and the Valencia regiment of militia, under lieutenant colonel Arbuthnot, again gave battle to the enemy near Guarenas, when they were again worsted, and lieutenant colonel Arbuthnot, in the act of gallantly animating his men, lost his life.

After the loss of these two actions, the Captain General, Correa, proceeded to collect such description of force as could well be got together, and marched in the direction of Petare, in the hopes of being there reinforced; being disappointed, however, and finding that his force had so dwindled away as to be incapable of making a stand against an enemy, already superior in number, he returned to Caracas on the morning of the 14th inst. and having summoned a Junta, the abandonment of Caracas was there determined on. In consequence of which many of the inhabitants, terrified at the impending danger, rapidly left the city, some taking the road to La Guayra, others proceeding in the direction of San Pedro, or to other places in the interior.

Up to *Monday* last, between the hours of two and three in the afternoon Caracas had not been taken possession of, but an hour or two afterwards, a gentleman who was on the road from thence to La Guayra, distinctly heard the firing of cannon and ringing of bells, from which was inferred the entry of the Patriots. That same night a council of war was held in La Guayra, when the evacuation of that place was also agreed on; accordingly the guns were spiked, and the ammunition still on shore thrown into the sea. All the powder that chanced to be in the stores having been previously embarked on board of two Spanish vessels for the purpose of being carried to Puerto Cabello. Although information had a few days previous been received in La Guayra of the disaster that had befallen Esturriz' force, yet the thing had subsequently been so glossed over, as in some degree at least to dispel the alarm that the intelligence of it had at first excited; when, therefore, about noon on Sunday last the alarm guns were fired, and a proclamation subsequently issued by the commandant, calling upon all inhabitants without distinction to arm in defence of the country, consternation and alarm was visibly depicted in every countenance.

The day passed off quietly, but about midnight, mules, laden with baggage and effects, and a number of persons of both sexes arrived from Caracas; immediately all was hurry and confusion, each endeavouring to secure such property as could well be got on board the shipping in the roads. From this hour until late on *Monday* evening, the wharf was literally crowded with goods of every description, and from the almost utter impossibility of obtaining the means of conveying them on board, altho' most extravagant prices were given for canoes, it is supposed that property to a considerable amount was inevitably left behind, and we are assured that goods were actually shipping at midnight on *Monday.*

La Guayra was finally abandoned on the morning of Tuesday last, when the few troops, that had not yet embarked, were sent off, and between the hours of nine and ten, the Independent flag was seen hoisted on the principal fort. The sea breeze not having set in, the shipping at the time of the change were still at anchor. Here again all was hurry and bustle, but by considerable exertion, however, the whole of the fleet, consisting in all of forty-five sail, managed, by getting out boats a head to tow them, and with the aid of the little breeze that prevailed, to escape from the bay in safety, and with the exception of the two vessels mentioned above, proceeded to Puerto Cabello, under convoy of the Spanish frigate Ligera, which had been for some days cruizing in the offing.

Up to the time of the departure of the fleet from La Guayra no intelligence of any action having been fought between the main divisions of the contending armies has been received.—By arrivals yesterday from Puerto Cabello we have however learnt, that generals La Torre and Morales had formed a junction at Pao, a town lying between Calaboza and San Carlos, and close to the Republican head-quarters from which it may be inferred that a decisive engagement has by this time very probably taken place.

A Spanish man of war schooner arrived at Puerto Cabello on Wednesday, from the Havana.

We learn from Maracaybo, that a brig belonging to Brion's squadron, which was carrying troops from St. Martha to that place, was run ashore in the Gulph, and received so much damage on the rocks, as be rendered unfit for the service.

By the Ladies' Delight, Scribner, 14 days from New York, we received from our obliging correspondent, regular files of the National Advocate to the 30th of April, but in consequence of the important intelligence derived subsequently from the Main, we have not room for extracts in this number.

The Ladies' Delight spoke on Tuesday evening, to the eastward of Bonaire, the Danish sloop Experiment, from this port to St. Thomas, all well.

The schooner Abigail, Wagnaar, sailed from New York for this island on the 15th of April, and unfortunately when tacking close to the Battery, missed stays and went on shore on the stone bank, where she lay for some time, and was got off in a very leaky condition, the water being over the ground tier. The cargo consisting of naval stores and flour, was obliged to be taken from on board and stored.

The brig Eliza, Waring, from this part arrived at New York on the 30th of April, 17 days passage.

The New York papers contain a report derived from Havana, of a revolution having taken place in Mexico. The vice roy had been dethroned by the populace, and a new Junta formed, and deputies appointed by the Junta to go to Spain. It is likewise stated that about the end of February a convoy from the city of Mexico for Acapulco, with *two millions of dollars*, was captured by general Yriturbide, who had 6000 men under his command. Two Spanish frigates were waiting the arrival of this money at Acapulco.

The privateer ship Voliente, under Artigas flag, was lately captured off St. Barts' by a French frigate, and carried into Fort Royal, Martinique. There were 100 men on board, who, it is thought would be hung, the commission under which they sailed being considered a forgery, as the original names had been erased and others substituted. The Voliente had been only recently captured, and two persons are said to have arrived at Fort Royal from St. Barts' to claim her. Fifteen of the crew are represented to be Americans, and in consequence of their having fired into a French brig of war, the admiral on the station had sailed from Martinique with 3 frigates, 2 brigs, and a schooner, to sweep the West India seas of all privateers.

His Majesty's brig Swallow, capt. De Jonge, from Puerto Cabello, was off this harbour yesterday.

REPUBLIC OF COLUMBIA.

Rafael Urdaneta, commander in chief of the guard of the Liberator, President of the Republic.

To the troops under his command.

SOLDIERS!—This day dawns for the resumption of your victorious marches. An armistice, concluded with the flattering hope of ensuring a reconciliation, restrained your dauntlessness, and checked your valor in the last campaign.—Yet, what advantage have you deriyed withal; except that of proving to the world that you are lovers of peace, at the dear name whereof you have laid down your arms? Our enemy, shrinking from the basis of our negotiations, propose to us again another armistice and the constitution, when the government and the general voice of Columbia cry out for Independence.—This alone, soldiers, can save us, and it is for this only that we must fight. A cause less just than ours might sting the feelings of humanity at the opening of the next campaign, but when, by means of respite and alluring hopes, our foe intends to crush us, humanity does point out the way to arms, to preserve us from destruction.

Soldiers! The moment is arrived, be ready to achieve mighty deeds, and to bless Columbia with a happy day. Ensure your *Independence* by means of arms, since you cannot in any other manner; *and let the world be witness of your exploits, as it has been struck with your sacrifices*, and the lavishing of your blood.

Soldiers!—To remind you of your heroism and discipline would be knowing you but little; you belong to the guard of the Liberator; this title alone must imperiously conduct you to the path of victory or death.

Head-quarters, of the Guard, Maracaybo, 28th April, 1821—11th.

RAFAEL URDANETA.

REPUBLIC OF COLUMBIA.

Rafael Urdaneta, of the order of Liberators, Brigadier General of the armies of the Republic, and commander in chief of the guard of the Liberator President.

The division under my command having taken possession of this capital, after dispersing the forces which defended it, and desirous of restoring tranquillity, makes known the following:

1.—The troops under my command are not to be considered as foes, but as the protectors of the province of Coro.

2.—Every individual of this province, who has followed the enemy in their retreat, shall enjoy complete security both in his person and property; to which benefit those also will be entitled, who having joined the enemy, desert them, and return in good faith to our standards.

3.—None shall enjoy these privileges, who henceforth conspire against the government, by forming guerilla parties or otherwise.

4.—All those who have arms, ammunition or any other warlike stores, must forthwith, after this publication, deliver up the same; and any one acting contrary to this effect, shall be liable to the penalties found proper to be imposed on them.

5.—All the emigrants willing to return to their homes, are of course entitled to a safe conveyance, provided they return to become Columbians, and renounce immediately the Spanish government. If they present themselves within ten days, they will have the right to claim their properties, which otherwise shall be forfeited, but they will in either case enjoy personal security.

6.—Any person having communications to make relative to the province, will call on colonel citizen Juan Escalona, who is appointed governor and commander in chief thereof

7.—Any intercourse with the enemy's territory, without the knowledge of the government, is under the severest penalties, hereby interdicted.

Be this published and stuck up for its due effect.

Head-quarters General of the Guard at Coro, 11th May, 1821.

RAFAEL URDANETA.

DIED—Of the Measles, on Thursday morning, between the hours of one and two, Henry Antonine, infant son of B. A. Roche, Esq.

MANIFESTO

Of Field Marshall Don Miguel La Torre, on the causes which led to the breaking of the Armistice, and to the renewal of the war in Venezuela.

(Continued from our last.)

[Letter of Josef Sartario and Francisco Espelius to gen. Bolivar, partly given in our last number.]

"In the frigate Viva two other commissioners came along with us, bound to Carthagena, with the object of pacifying the new kingdom of Granada; but in consequence of the treaty of armistice, and of your excellency being the chief of the government of that country, we have judged their proceeding to that place superfluous and determined upon their residence in this capital.

"Two more commissioners are come in the same vessel, with a view and destined to administer to the pacification of Peru, and their immediate proceeding to that country being very important, to ward off evils which may now be gathering, they are about sailing for Carthagena as a rendezvous to to their march, without any orders to return to these ports.

"Reason and wisdom have, in the councils of the armistice, recommended the expediency of sending commissioners to Spain by both parties, in order to conclude this peace so much sighed for, by a people worthy of a better fate; elated with a pure pleasure, inspired by this measure, we have resolved that Don Francisco Gonzales de Linares and Don Pedro Josef Migares, appointed by the people, shall set off at once to their destination, in one of the sloops of war belonging to the old station, and prepared and fitted for that purpose. Our satisfaction will be undiscribable, if Y. E. will please recommend to your commissioners to avail themselves of this opportunity, in which case, they must come and embark themselves together with ours, and withal repeating to the world, already aghast at our good faith, the example which has just been given in the memorable interview of Santa Ana: We hope it will be so."

"We anxiously look up to the moment when our commissioners and those of Y. E. shall expound their claims in the presence of a government, whose generosity, liberality and good faith cannot yet be justly and thoroughly estimated," &c. &c.

(Here follows the address of Tomas de Urrecha and Juan Barry, deputies for New Grenada, dated 25th December, 1820, repeating the motive of their sojournment at Caracas, &c.)

From this day until the 21st January, nothing new took place in the land positions, and the treaty of armistice seemed to be strictly adhered to. But in the maritime operations, a line of conduct diametrically opposite was observed; the treaty had been duly notified by the commissoners to the government of Margarita and it was even reported that orders were sent round from the island to call in the commissions of its privateers, and to disarm those anchored in its ports, which by the well known Joli were disregarded, as he made off in his corvette from Pampatar, to pursue his privateering system.

These orders, however, of any existed, were absolotely insignificant, or rather served as a safeguard to the sure exercise of piratical deeds. The privateers persevered in capturing our vessels which were basking in the faith of the treaties, without any further authority than simply displaying the Buenos Ayrean color, and rendering the papers of that government subservient to their purpose; thus cruizing with commissions from two governments; and though this reproved practise was discovered *i. e.* if it was not know before, these vessels were duly admitted into port.

I have witnessed these repeated and flagrant events and heard the just complaints made to me on that score. I have with keen regret beheld the spirit of the 7th art. of the treaty openly violated, and the interests of the Spaniards who traded with confidence on the sanctity of a covenant, vilely sacrificed. I blushed to see how a government could even conceive the thought of dissembling that, which is contrary to the maritime rights of all nations, contrary to the security of the whole world, contrary to the high dignity of the human race, contrary to the expression of honor and reason, the allowing and protecting in its ports, pirates who with twofold commissions, manifest the good faith of their procedures.

Neverthless, I considered this infraction, horrible as it was, as a sacrifiec which I owed to my wishes of public peace; a peace, for the attainment whereof, all seemed to me of little worth. Consequently I made no insinuation whatever to H E. the president, capable of giving rise to an explanation, which on the other hand, I anticipated would be as specious as unsatisfactory, and silence was my only measure."

On the 21st January I received from colonel Plaza the following letter in answer to mine:

(This letter, dated Barinas, 12th January, 1821, contains an assurance on the part of col. Plaza, to evacuate with his troops the city of Barinas on the day following, and explains the motive of their having been posted there to be in consequence of a proposal made by H. E. the Liberator to general Morillo to that effect, for many improving purposes; and this, too, with the concurrence of Don Josef Maria Herrera, commander of the 5th division of the royalist army.)

Col. Plaza, in sooth, withdrew his battalion from the streets of the city, but to place the same in its environs, or rather to remove it to the exterior suberbs, in defiance of the 6th art. of the treaty, and contrary to the true punctuality of its fulfilment, which on our part we were just observing at Carache. I could justly have remonstrated anew against this proceeding, but was willing to set aloof every motive of misunderstanding, and to undergo any kind of lawful sacrifice to keep up the concord, until the resolution of H. M. be made known. Silence therefore was my only remonstrance in this case.

On the 11th of February I received the following official letter from general Don Raphael Urdaneta:—

"*Most Excellent Sir*—From the copy of the document enclosed, Y. E. will learn the events which lately occurred at Maracaybo. This affair is similar to that which too place at Guayaquil, wherein we have had no hand; hence neither Y. E. nor the world will be able to view the incident as a breach of the armistice on our part, the same having been a voluntary deed of that people, with the concurrence of the authorities of the Spanish government residing there.

"Head-quarters, Truxillo, 3d Feb, 1821."

Whatever was the impression caused on me by this intelligence, and whatever the idea which might be entertained of a government, whatsoever it may be, it was not possible for me to believe, on the one hand, that the people of Maracaybo, who even amidst the horrors of discords and of dangers, had afforded so manifold, constant and energetic proofs of their addiction to the Spanish nation, would now so suddenly have altered their opinion and sentiments; nor on the other, that a government could exist, which in the middle of an armistice solemnly proclaimed and plighted in the presence of the whole universe, would be capable of violating it in so scandalous a manner. I was still unapprised of this sad event by the neighboring Spanish authorities, whose despatches had not yet reached my hands. I wavered in my belief respecting its genuine causes, and it was under such circumstances and uncertainty that I penned the following answer:

(It is dated Caracas 15th February 1821, and partly runs thus:)

"In case Y. E. or any of the Republican officers command your men to overstep their lemits, and to garrison the said place, then I will remain convinced, and the world will conclude withal that you have made a public infraction of the armistice, deviating from the good faith which binds us to the fulfilment thereof, as in the present instance, no protection whatever must be given to the aforesaid inhabitants, until the expiration of the treaty; inasmuch as I would not on my part under equal circumstance assist any of the parties belonging to the republic, were I even in a direct manner solicited so to do, nor forfend any of the means, which by their government might be resorted to, to reclaim them in their adherence. I hope, therefore, from your sincerity, and as a measure to justify the conduct of the government of which you are depending, that you will take no dispositions, whatever, to occupy Maracaybo, thereby transgressing the boundaries settled by the commissioners, appointed to that effect, as a contrary proceeding will be looked upon by me as a hostile operation, which I must not pass over with indifference."

Shortly after forwarding this reply, the vail of my uncertainty was lifted. Authentic news reached me, on the events of that city, worthy of a happier fate, and sacrificed by the treachery vended by the intrigue and enthralled by the ambition of a few. Through positive and unquestionable sources, justified by the complaints, informations and remonstrances invariably made by the virtuous men of that place, I was led to ascertain, that a few days previous, under specious pretexts, Don Domingo Briceño, conspicuous for his aversion to the Spanish nation, and capt. Don Josef Maria Delgado, brother to the governor who performed the revolution, had left the city to treat with general Urdaneta on the part of the government; that after these conferences had taken place and ten days before the revolution bursted forth, general Urdaneta had seized and brought together all the vessels which plied on the lake, and were moored on the shores of the boundary line, by this means, torturing that unfortunate people with the want of subsistence; and finally, that on the 26th January when the whole shipping was thus taken possession of, the battalion Heras which had precipitately come down from the city of Truxillo, embarked therein, and proceeded to the point of Camacho, where it sojourned until the 28th in the afternoon, whence upon receiving the intelligence of the revolutionary cry begun on that morning, it sailed down to the city, where it arrived early in the morning of the 29th, and the troops landed at Cañada.

I candidly confess to the whole world, that even after these justified informations, and the evidences adduced respecting the causes and means which led to the event of Maracaybo, my spirit still hesitated in its belief. I could not possibly be convinced, that a like conduct could be observed, not by a government who figures and treats as such, but even among simple individuals most destitute of the feelings of honor I was yet in some degree undetermined as to my ulterior proceedings, when general Urdaneta himself threw a light upon my senses by the following despatch.

"*Most Excellent Sir*—I have the honor to transmit to Y. E. the enclosed letter, the prompt despatch whereof, is recommended to me from the general Head-quarter.

"In my former address I apprised your excellency of the events that had taken place at Maracaybo and have now to add, that at the forcible desire of the chiefs of that place to have a garrison there for the purpose of counteracting any disorder which might occur, I could do no less, in order to obviate greater evils, than to comply withal; while at the same time that I prepared to acquaint my government with the particulars thereof, the revolutionists, who had their plan ripe for action, and viewed it as infallible, since the very authorities of the city were therin concerned, anticipated me by soliciting our protection, supposing their revolution doubtlessly achieved, as may be seen from the documents in my power.

"I truly regret that in a moment when harmony exists, and peace is aimed at, I must be compelled to communicate an event which cannot be agreeable to Y. E. but it has not been in my power to baffle the request of the inhabitants of Maracaybo, on this principle, that if it is allowed to us mutually to admit a deserter or disaffected person who comes over to us respectively, we may also, and with greater justice admit a whole population, who all alone revolutionized and cast itself under the protection of our arms.

"Head-quarters, Truxillo, February 11, 1821.

"RAFAEL URDANETA."

What else could I wish for now? This letter replete with apologies so little satisfactory, and with contradictions both in itself and with the former one, which he could have omitted, left me not the slightest shade, nay the slightest question as regards the truth of those events. I perceived that general Urdaneta, in his despatch of the 3d appeared as wholly ignorant of the event, until the moment he heard of it, and but as a passive spectator who neither before, nor until that instant, had had any share in it, and yet in that of the 11th I saw him as an active co-operator, backing the party of the revolution. In this same despatch he is observed to suppose the application made to him by the seditious for help, to have reached him subsequent to the sedition, while shortly after, we see him affirming "*that they had anticipated me by soliciting the same, considering their plan infallible.*" With astonishment I heard him say in both, that the revolution was spontaneous, unbiassed, and chosen by the inhabitants, when on the other hand I read in the copy of the proclamation which he enclosed to me, issued by the seditious governor, that pain of death was to be inflicted on whosoever attempted to overturn the order established; and that to attain their end, the chiefs of the several bodies, with a prodigious number of respectable inhabitants, surprised in their beds on the night of the [illegible], had been flung into dungeons. In short I was sensible of the sophistry invented to justify a proceeding, otherwise condemned by truth, justice and good faith, and capable of alluring those only, who are extremely foolish or extremely prejudiced.

Still the pacification of Venezuela was the idol of my heart; and I was willing to display to the world a last memento of the frankness, sincerity and good faith of the government and of the Spanish nation, although in so acting, I might draw on myself the obloquy of rigid critics. I therefore addressed general Urdaneta and H. E. the president in the following manner:

"In reply to Y. E.'s despatch of the 11th inst. I have to declare to you that in the province of Maracaybo good faith has most publicly been overlooked, contrary to the articles agreed upon in the armistice, which only allow the admittance of deserters who come over to either party, not of territory, which cannot be transferred like living beings; and it being prohibited to the troops to overstep the boundary lines, the occupation of Maracaybo ought not have taken place. Still, in order to afford to Y. E. and to the republic in general a most convincing instance of the wishes of the Spanish nation strictly to fulfil its engagements, and to remit no means whatever, calculated to restore peace in Venezuela, which good men so anxiously sigh for, I propose to Y. E. as a conciliatory measure between both extremes, that the troops be withdrawn from Maracaybo, which were sent thither to garrison the place, and fall back to their old positions, leaving the same to be governed, in the meantime as may best suit it, while I bind myself not to disturb its tranquillity until we hear from each other on the subject, and resume hostilities, if it so happen that your commissioners bound to Spain, do not adjust the differences which unluckily, and with my keenest regret, divide us; although I believe the term of the armistice will be prorogued, in virthe of the faculties with which they seem to be invested.

Head-quarters, Caracas, 23d February, 1821.

"MIGUEL DE LA TORRE"

"To Don R. Urdaneta."
